

מסורת הש"ס

(א) [נזיר טז:] (ב) [שם ת.]
(ג) [נזיר מו.] (ד) [ר"ה
ה:] (ה) [ברשיי דקטוס
טו. ד"ה חטאת וכו' וכן
בבריתות כד: מפרש טעמא
דחטאת חטאת קרי חטאת
חלכ ע"ס א] (ו) [שם הר"ש
דקכ"א טעם אחר:] (ז) [נזיר
נ:] (ח) [שם, ח] ע"י
משיב ברשיי לעיל נ: רש
העמוד: (ט) ז"ל כבשאר,
(י) נ"א נזיר, (יא) [מכאן
שיר לנ:]

גנהות הב"ח

(א) גמ' רב אחא בר יעקב
אמר כגון דנדר ויהא:
(ב) רש"י ד"ה לענין וכו'
מדות לא מלקינן ליה
הואיל ובניית הקברות נדר
אבל: (ג) ד"ה כי דרוש וכו'
דמחייב בהו דאזכר קאי וכו'
ולא ילפינן ליה לנדר
מבגאי היקשא: (ד) ד"ה
והא תחלת וכו' הרי עלי
תחלת חלב לא אמר:

גליון הש"ס

[illegible]

מוסף רש"י

כי דרוש ידרשנו אלו
הטאות ואשמות. שכן
נדרשן ממך, שהרי חובה
הם מוטלין עליך (ד"ה ה.)
הטאת חלב. כל הטאת
סמס קרי טטאת חלב,
דנחר חלב כחוי, דכחוי
(קירא ג) כל חלב וכל דס
ללא תחלב, וכחוי כחרי
פרט טטאת (סוטה טז)
וכעייז כריתות כבא.

יְרוּשָׁה הָרָא"ש

בגן שגור והוא בבית
הקבריות. ועובר ככל תלמוד
אם עמד כמותה טומאה
ג' רגלים ולא נטהר למזות
טירות: "לא אתר חייא
עליה נזירות באי איבא
למימי. מלי כל תלמוד
איבא ופלוגתא דרבי יוחנן
ור"ל היא כפ"ב דנדר 5]

לענין **מקום סליבו**. למאן דאמך חיילא עליה נדירות מתקין ליה
 'מעמח' עצמו בצית הקבורות ולמ"ך לא חיילא עליה נדירות (ו) דלא
 'מלקין ליה הואיל וצבית הקבורות נדר. אבל לכולי' עמח לאלתר הו
 'זר ויבא כל מאמר דאמרינן ממי אי אבל הם ליה בצל מאכל: **דא**

אחא רב אחא בר יעקב אמר
 בבית הקברות הניחא
 נזירות מאחא אלא
 עליה מי איכא בל ת
 בר רב אשי חיילא נזיר
 פליגי לענין מלקות פלי
 תאחר משום דקא
 א"ר אשי הואיל וכו
 במוזיד יעבור משום
 טהרה רב אחא ברה
 עובר בכל תאחר
 למ"ד תגלחת מעכב
 תגלחת אינה מעכבת
 מיקיים מר זוטרא ברי
 בכל תאחר קרבנותיו
 מהתם נפקא ליה יב
 חטאות ואשמות מזה
 שחידישה תורה בניזיר
 דלא מתפס ליה ל
 חטאט חלב ישאין מר
 תאחר אלא מאי חידו
 אמר הריני נזיר אפילו
 אימא לא ליעבור עליה
 הניחא למ"ד כי נזיר
 אלא לר"ש דאמר אין
 מאי איכא למימר ועו
 הוה אלא מאי חיד

קאי בכל תאחר: הוואיל ואם אחר הריני נזיר אפי' מתרין. כלומר
ואפילו מתרין כלל היר עצמו הו' נזיר נמי לכל דהיינו חידוש דליהו
לא נדר אלא בתרין כלבד (ומתוספת) ואפילו הכי מיתסבר בכל מיד
משכר והואיל ויתרו הו' לא ליקום עליה בכל תאחר כבשאר
ורקנשם קוממשע לא הקישא דקאי בכל תאחר: עד שזיר מוכין.
יאי [אחר הריני] נזיר מתרין לא הו' כלום עד שזיר בכל אחמי
הנאי חידוש איכא: ועוד האי חידוש. דקאמר לתומרה הו'
היינו חומרה דליהו לא נזר אלא בדבר אחד והו' נזיר בכין:
שטס

נזיר בנדר. דקלא שאין יוכל להתפסה בנדר שזס אמר חטא
מזמא לא ליקוס עליה בכל תאחר: ופרכינן הרי תאחר חנן. כלום
היה קאי עלייהו בכל תאחר היקושא למא י: אפי' יול
היה מייחא מיניה קולא דלא ליקוס בכל תאחר: הואיל ואס גיל
מארי א לא היקושא היא דלא ליקוס עלייהו בכל תאחר: אטא
התפסיה בנדר כיון דמזמא להביאה לכפר עליו דין הוא שיעבור בכל
הה מדי דליקוס עליה בכל תאחר ולמאי קאמאי אי להמירי בין אין ו
ממור ועיקר קרנ לא אמר לכפרה. וקשה בעיני אכמי מימי קר
אלא כיון דלאו מגופיה דקרא נפיק "אלא במה הגד היקושא עד
לכפר. ואפילו לרי שמעון דאמר בפרק המפלט (שהר
מזמא) לבעלה עיקר קרננה אינו על חטא שזה

[illegible]

פירוש עד שיאמר הריני נזיר נסמך דהיינו מטום: ועוד ה

רב אחא בר יעקב אמר כגון (6) דנדר והוא בבית הקברות הניחא למ"ד (7) לא חיילא עליה נזירות מאלתר אלא למ"ד *מאלתר חיילא עליה מי איכא כל תאחר ועוד (8) האמר מר בר רב אשי חיילא נזירות עליה מאלתר וכי פליגי לענין מלקות פליגי *אפ"ה קם ליה בכל תאחר משום דקא מאחר נזירות דטהרה א"ר אשי הואיל וכן נזיר שטימא עצמו כמזיד יעובר משום כל תאחר דנזירות טהרה רב אחא בריה דרב איקא אמר עובר בכל תאחר תגלחתו ולא מיבעיא למ"ד (9) תגלחת מעכבת אלא אפ"ה למ"ד יתגלחת אינה מעכבת מצות גילוח מהוה לא יקיים מר וזמרא בריה דרב מרי אמר עובר בכל תאחר קרבנותיו ומן הכא נפקא ליה מהתם נפקא ליה יכי דרוש ידרשנו (10) אלו חמאות ואשמות מהו דתימא חידוש הוא שחידשה תורה בנזיר מאי חידוש אילימא הלא מתפס ליה לחטאת נזיר בנדר הרי חטאת (11) חלב ישאין מתפסה בנדר ועובר בכל תאחר אלא מאי חידושה סד"א הואיל ואם אמר הריני נזיר אפילו מן חרצן יהוי נזיר לכל אימא לא ליעבור עליה משום כל תאחר קמ"ל הניחא למ"ד (12) כי נזיר מן חרצן הוי נזיר לכל אלא לר"ש דאמר אין "נזיר עד שיזיר מבולן מאי איכא למימר ועוד האי חידוש לחומרא הוא אלא מאי חידושה סד"א הואיל ואם

ודחמנא אטומאמא בחר לוי
 נפשות מה לא יבא [שם] ואמרו
 שלא יבא עליו עונש אחר
 פלוגתא **משכבם**. פלוגתא
 דרבנן ואמר יצחק מר"ן [ו] י
 תחלתא ודנראה דמייס ובר
 כל תאמר קרבנוטיו. לך לא
 ג' רגלים: אלו מטאות ו
 ממו דסמא. אי לאו היקר
 ר' עזרא ואזו אבוי מיר לא
 כל המטאות דמי מיקרי
 דין הוי גזיר לכל. לכל ד
 עז אהם משמשין. מטאת
 חלב אפי' לפרסה. ומש"ס
 אחר. כל מטאת אבוי אה
 אי אלא רשות ואפילו למאן
 מיר צמה האז מחטאת
 א דכל מה האז כל דמי
 ייולדת חוטאת היא בדש
 יודעת צממה שלא

לעשות מירוד דערה: משום כי
ילתוט חתם הדוד ומסכה התגלות
ומתוס על תחלה: כי תאמר קרינות
ומשומר. וקטנים דקדק כי מירוד
תעלות מיר ככלל שאר תעלות: מיר
מירא שמי ככלל תעלות קרינל יקיש
אמר כלום דעלות מיר אינן נא בגד
מכל נא אמר מיר וכן על תעלות ומיר
מירוס דאי למר להיבא מיר תעלות ולי
דאי קרינ: מירוס מירא ומירא
הי מיר מירא

חידושא לחומרא הוא, וכ"ס ש"ס ל

ד. ר"ן

עין משפט
נר מצוה

א' א מ"י פ"ו מהל' נזירות
הל' ח סמג לאחין דכ:
יא ב ג מ"י שס פ"ה הל'
כא סמג שס:
יב ד מ"י שס פ"ה הל' ה
סמג עשין קח:
יג ה ו מ"י פ"ד מהל'
מעשה הקרננות הל' ח
סמג שס:
יד ז מ"י פ"ה מהל'
נזירות הל' ט סמג
לאחין דכ:

תורה אור השלם

1. כי תור נדר
לך אלהיך לא תאחר
לשלמו כי דרש ידרשנו
י אלהיך מעמך והיה בך
חסד: דברים כג כב

הגהות מהר"ב
דנשבורג

א בחי' ד'ה אלף למ'ד
מלכות חילול וכו'. דמין
החל'ה עליה נזירות ליכא
כלל תאחר עולם. ומתק
תיבת עולם: **ב** **ב**הר'אם
ד'ה וכו' פליגי וכו'.
ד'ב למדתי ממנו דשליח
דריי ור'ל נזיר דף נ'
ד'ב ה'ה ר'ל למ'ד ח'ל
שאכ'ה לוקן עליה. וז'
נאסור חלקות פליגי. ח'ל
חלקות השם ליכא עיר'ש
ובגלוי ח'ש'ם שלי נזיר
דף ח' ע"א:

תוספות

[illegible]

דסהיה חל ענין שם
מקום מזה נכלל שער
נכלל מדקדקת דליכי עליה
ירוש דרשט אלז חמאות
יזנה מדרשט ומשפט ליה
ך מאי חידוש הוא הילכך
ר הרי עלי חטאת נזיר לא
חלב ואמר הרי עלי חטאת
זוחות אבל י"מ דלא מחספס
לא אחר הרי זו לחטאת
בין גבי עד וזמם מיהו
זוחות